

การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

The Study of Errors in Writing Chinese Alphabets of Chinese Minor Students
in the Faculty of Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University

ปาริษะ รักเกื้อ^{1*} รัฐพร ศิริพันธ์¹

Parisah Rakkuea^{1*}, Rattaphorn Siriphan¹

(Received: March 1, 2021; Revised: May 3, 2021; Accepted: May 31, 2021)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรภาษาจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาสาขาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 11-034-239 ภาษาจีนระดับกลาง 1 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบการเขียนอักษรจีน วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ 1) การเขียนเส้นขีด คือ การเขียนเส้นขาดหรือขีดขาดจากตัวอักษรที่ถูกต้อง พบว่ามีข้อผิดพลาดมากที่สุด รองลงมาประเภทการเขียนส่วนประกอบผิด ขาดหรือเกิน และประเภทที่พบข้อผิดพลาดน้อยที่สุด คือ ประเภทการเขียนตัวอักษรแยกห่างออกจากกัน และ 2) การนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ ได้แก่ ประเภทการนำตัวอักษรที่มีความคล้ายคลึงกันมาเขียนแทนที่ พบว่ามีข้อผิดพลาดมากที่สุด รองลงมาประเภทการสร้างคำศัพท์ใหม่ขึ้นมาเอง และประเภทที่พบข้อผิดพลาดน้อยที่สุด คือการเขียนอักษรต่างกันแต่เสียงใกล้เคียงกันหรือคล้ายคลึงกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปัญหาและสาเหตุของข้อผิดพลาด

¹คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

¹Faculty of Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University

*Corresponding author. E-mail: Parisahrakkuea@gmail.com

ในการเขียนอักษรจีนเกิดจากนักศึกษาเขียนอักษรจีนมีเส้นขีดมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน และภาษาจีนมีคำศัพท์ที่คล้ายคลึงกัน ส่งผลให้ยากต่อการจดจำ และบางคำอ่านออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายและการเขียนแตกต่างกัน จึงทำให้นักศึกษาเกิดความสับสน

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาด การเขียนอักษรจีน นักศึกษาวชิชาโทภาษาจีน

Abstract

The study of errors in writing Chinese alphabets of Chinese minor students in the faculty of Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University aims 1) to examine the errors in writing Chinese alphabets of Chinese minor students; 2) to analyze problems and causes of the errors in writing Chinese alphabets of Chinese minor students. The sample participants include 27 Chinese minor students enrolling in 11-034-239 Intermediate Chinese 1 course, selected by purposive sampling. The data was gathered from Chinese alphabet writing exercises and was analyzed using statistics, percentage.

From the findings, it was discovered that the errors in writing Chinese alphabets of Chinese minor students consisted of 2 issues: 1) the issue about lines in Chinese alphabets, where the issues which were found the most frequently were missing lines in Chinese alphabets, writing incorrect lines by either writing too many or too few lines, and writing lines with too much space in between, respectively, and 2) the issue about writing incorrect Chinese alphabets, including writing similar-looking alphabets, writing non-exist alphabets, and writing alphabets with similar sound instead of what was intended, respectively. The study also identified that the errors and the causes of errors came from the fact that there are many lines in each Chinese alphabet, and the majority of Chinese minor students had no fundamental knowledge of Chinese. In addition, in Chinese, there are so many alphabets that make it difficult to remember, and there are some alphabets which sound identical while the meaning and the lines in the characters are different which lead to confusion.

Keywords: Errors, Chinese alphabet writing, Chinese minor students

บทนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีบทบาทภาษาหนึ่งของสังคมโลกปัจจุบัน และมีแนวโน้มยิ่งทวีความสำคัญในอนาคต เนื่องจากการที่ประเทศจีนกลับมามีอิทธิพลต่อสังคมโลกอีกครั้งหนึ่งในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งยังเป็นประเทศที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ มีศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีจำนวนประชากรมากที่สุดในโลก จึงกล่าวได้ว่าภาษาจีนเป็นอีกหนึ่งภาษาที่มีกลุ่มผู้ใช้มากที่สุดของโลก ดังที่องค์การสหประชาชาติได้บรรจุภาษาจีนเป็นภาษาของสหประชาชาติ (United Nations: UN) (ภัทรพร โชคไพบูลย์, สุทธิณี วงศ์วัฒนานุกุลม, และ Xu Jinmei, 2017) จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการเรียนรู้ภาษาจีนถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการติดต่อสื่อสารกับประเทศจีน และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประกอบธุรกิจหรือประกอบอาชีพต่าง ๆ ส่งผลให้นักเรียนและนักศึกษาเริ่มให้ความสนใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น ดังงานวิจัยของ หวัง เทียนซง (2561) กล่าวว่า ความตื่นตัวด้านการเรียนรู้ภาษาจีนในปัจจุบันเริ่มมีกันมากในหมู่นักศึกษาและผู้ที่ปฏิบัติงาน ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวไว้ว่า ขณะนี้มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และมหาวิทยาลัยทั่วประเทศไทย ได้เปิดสอนภาษาจีนกว่า 1,000 แห่ง มีนักเรียนและนักศึกษาที่เรียนภาษาจีนมากกว่า 400,000 คน มีการจัดตั้งศูนย์ภาษาจีนในโรงเรียนมากกว่า 50 แห่ง มหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน ก็มีการเปิดสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาษาจีนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการติดต่อสื่อสารด้านธุรกิจ และการประกอบอาชีพในอนาคต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครราชสีมาราชชนครินทร์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเปิดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยได้เปิดสอนในรายวิชาโทภาษาจีน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 ด้วยเล็งเห็นว่าหากส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สามนอกจากภาษาไทย และภาษาอังกฤษนั้นถือเป็นข้อได้เปรียบ เพราะภาษาที่สามเปรียบเสมือนความสามารถพิเศษ ถือเป็นเครื่องมือชิ้นสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ การประกอบอาชีพ การขยายโอกาสทางธุรกิจ และการศึกษาหาความรู้ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ ซึ่งประเทศจีนเปรียบเสมือนคลังภูมิปัญญาตะวันออกที่มีค่ามหาศาล ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนให้ความสำคัญทั้ง 4 ทักษะ เพราะนักศึกษาให้ความสำคัญแค่ทักษะด้านการฟัง และพูดมากกว่าทักษะการอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนมีความสำคัญเช่นเดียวกับทักษะการฟัง พูด และอ่าน รัฐกิตติ์ เลิศวิศวะ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการเขียนอักษรจีนถือเป็นสิ่งสำคัญเท่ากับการฟังและการพูด เพราะหากเขียนอักษรจีนผิดจะส่งผลให้ความหมายเปลี่ยน การสื่อสารไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ นริศ วคินานนท์ และสุกัญญา วคินานนท์ (2562) ได้กล่าวว่า ปัญหาการเขียนอักษรจีนผิดของนักศึกษาถือเป็นปัญหาที่ควรให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการเขียนผิดโดยไม่รู้หรือไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลต่อการเขียนภาษาจีน

ในระดับสูงขึ้นไป บางครั้งการเขียนอักษรจีนผิดในคำ ๆ หนึ่งอาจส่งผลต่อการสื่อสารภาษาจีนได้ 孙艳芹 (Sun yan qin) (2019) ได้กล่าวว่า ถึงแม้โลกปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถพิมพ์อักษรภาษาจีนได้อย่างสะดวกและง่าย แต่การเรียนภาษาจีนถือว่า การเขียนอักษรจีนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรปลูกฝังให้นักศึกษาเขียนให้ถูกต้องตามโครงสร้างพื้นฐานของการเขียนอักษรจีน เพราะหากเขียนผิดก็ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ ดังนั้นการเน้นเรื่องการเขียนก็มีความสำคัญเท่ากับการฟังและการพูด

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาโทภาษาจีน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับทักษะการพูดการฟัง และการอ่านมากกว่าการเขียน เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าการเขียนอักษรภาษาจีนเป็นทักษะที่ยาก เพราะมีเส้นขีดหลายเส้น และไม่จำเป็นต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ นักศึกษามีทัศนคติไม่ดีต่ออักษรจีน เพราะอักษรจีนเป็นอักษรที่มีวิวัฒนาการอันยาวนาน จุดเด่นก็คือ เป็นอักษรสี่เหลี่ยมที่ในหนึ่งตัวอักษรมีทั้งเครื่องหมายที่สามารถบอกเสียงและความหมาย เป็นภาษาที่กำหนดโครงสร้างวิธีการเขียนไว้อย่างชัดเจน มีโครงสร้างที่สลับซับซ้อน ซึ่งต้องใช้เวลาในการศึกษาเรียนรู้ จึงเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและส่งผลกระทบต่อการจดจำ รวมทั้งการนำไปใช้ จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาถือว่าเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญในการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษารายวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษารายวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 11-034-239 ภาษาจีนระดับกลาง 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 27 คน งานวิจัยนี้นอกจากศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนแล้ว ยังศึกษาปัญหาและสาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาการเรียน การสอนการเขียนอักษรจีน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนการเขียนอักษรจีนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

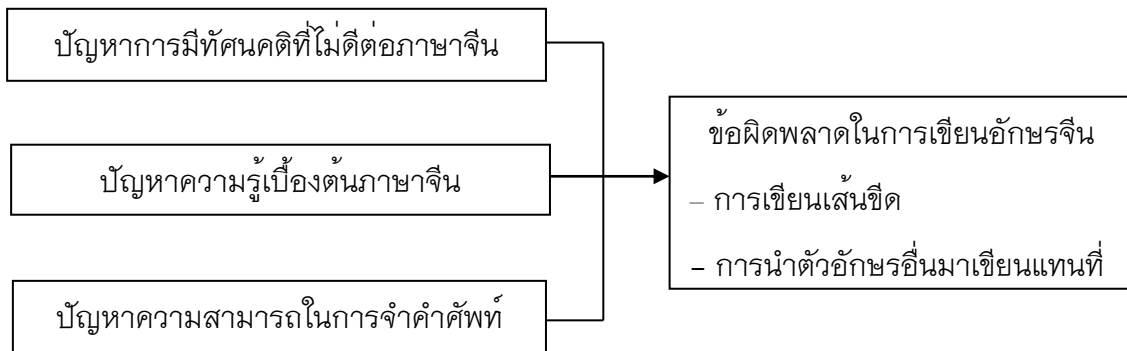
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษารายวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
2. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษารายวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

การทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้ทบทวนวรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย โดยได้จากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของจุฬารัตน์ คำน้อย, หลิวซู และจิ้นหลิง (2561) นริศ วคินานนท์ และสุกัญญา วคินานนท์ (2562) นาวิรัตน์ วัฒนเวฬุ (2561) ภูเทพ ประภากร (2559) รัฐกิตติ เลิศวิริยะ (2560), วคิน พรหมสุรินทร์ (2562) เว่ยหลาน ถัง, วรรณวิรัตน์ ตุงคะเวทย์, และทิวาพร อุดมวงษ์ (2563), หวัง เทียนซง (2561), 胡月 (Hu Yue) (2019) และ 孙艳芹 (Sun yan qin) (2019) สามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้มีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 11-034-239 ภาษาจีนระดับกลาง 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 27 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ออกแบบโดยการอ้างอิงเนื้อหาการเรียนการสอนในรายวิชา 11-034-239 ภาษาจีนระดับกลาง 1 และให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง โดยได้ค่าดัชนี IOC ที่ยอมรับได้ โดยมีค่ามากกว่า 0.5 ซึ่งถือได้

ว่าเนื้อหาในแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงสอดคล้องสามารถนำไปวัดผลได้ (อารยา องค์เอี่ยม และ พงศ์ธารา วิจิตเวชไพศาล, 2561) พร้อมทั้งนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้าน ภาษาจีนมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน ข้อมูลปัญหาและสาเหตุ ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนที่ปรากฏจากแบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบมีความครอบคลุมตาม โครงสร้างพื้นฐานของการเขียนอักษรจีน

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเพื่อหาข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบ นำมาวิเคราะห์ ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนที่ปรากฏ ของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

4. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน วิเคราะห์ปัญหาและ สาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์ โดยนำข้อมูลจากแบบทดสอบมาจำแนกประเภทของข้อผิดพลาดในการเขียน อักษรจีน และจำแนกปัญหาและสาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และ ค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์การทำวิจัยและขอความร่วมมือจากประชากรในการ ให้ข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริง และแจ้งประชากรผู้ให้ข้อมูลว่าในการทำแบบทดสอบในครั้งนี้ผู้วิจัยจะ เก็บข้อมูลนี้เป็นความลับไม่มีการระบุชื่อ รายงานการวิจัยจะเสนอผลโดยรวม และประชากรผู้ให้ข้อมูล มีสิทธิ์ในการปฏิเสธการเข้าร่วมทำแบบทดสอบการวิจัยในครั้งนี้

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์สามารถสรุปเป็นรายข้อ ดังนี้

1. ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ผลการวิจัยข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ตามที่ได้วิเคราะห์จากแบบทดสอบของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน

ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 11-034-239 ภาษาจีนระดับกลาง 1 สามารถสรุปข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน จำแนกได้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีด ได้แก่ การเขียนเส้นขาดหรือขีดจากตัวอักษรที่ถูกต้อง การเขียนส่วนประกอบผิด ขาดหรือเกิน ทั้งนี้ ข้อผิดพลาดจำแนกตามประเภทในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีด แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีดของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อ	ประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน (ด้านเส้นขีด)	จำนวนครั้งที่ เขียนผิด	คิดเป็นร้อยละ
1	ประเภทการเขียนเส้นขีดขาด	121	37.70
2	ประเภทการเขียนเส้นขีดเกิน	61	19.00
3	ประเภทส่วนประกอบผิด ขาดหรือเกิน	84	26.17
4	ประเภทการเขียนตัวอักษรแยกห่างออกจากกัน	55	17.13
	รวม	321	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนด้านเส้นขีดของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเภทการเขียนตัวอักษรจีนด้านเส้นขีด ผิดพลาดมากที่สุด คือ ประเภทการเขียนเส้นขีดขาด คิดเป็นร้อยละ 37.70 เช่น 音、字、学 นักศึกษามักจะเขียนขาดตัว 、 รองลงมา ประเภทส่วนประกอบผิด ขาดหรือเกิน คิดเป็นร้อยละ 26.17 เช่น 名字 เป็น 名学, 谁 เป็น 住 รองลงมา ประเภทการเขียนเส้นขีดเกิน คิดเป็นร้อยละ 19.00 เช่น คำว่า 有 เดิมที่ขีดข้างในจะมีแค่ 2 ขีดผู้เรียนเขียน 3 ขีด คำว่า 贵 และประเภทการเขียนตัวอักษรจีนด้านเส้นขีด ผิดพลาดน้อยที่สุด คือ ประเภทการเขียนตัวอักษรแยกห่างออกจากกัน คิดเป็นร้อยละ 17.13 เช่น คำว่า 行, 姓, 什么, 谁 ผู้เรียนจะเขียนแยกออกจากกัน

1.2 ประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านการนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ ได้แก่ การนำอักษรที่มีเสียงและลักษณะคล้ายคลึงกันมาเขียนแทนที่ การนำตัวอักษรที่มีความคล้ายคลึงกันมาเขียนแทนที่ ทั้งนี้ ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจำแนกตามประเภทในการเขียนอักษรจีนด้านการนำอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านการนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ของนักศึกษาวิชาโท ภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อ	ประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน (ด้านการนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่)	จำนวนครั้งที่ เขียนผิด	คิดเป็น ร้อยละ
1	ประเภทการเขียนอักษรที่มีเสียงและลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่	17	18.30
2	ประเภทการเขียนอักษรต่างกันแต่เสียงใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน	13	13.97
3	ประเภทการเขียนอักษรที่มีความคล้ายคลึงกันมาแทนที่	33	35.48
4	ประเภทการสร้างอักษรใหม่ขึ้นมาเอง	30	32.25
รวม		93	100.00

จากตารางที่ 2 ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนผิดด้านการนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ของนักศึกษาวิชาโท ภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเภทการเขียนตัวอักษรจีนด้านการนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ ผิดพลาดมากที่สุดคือ ประเภทการเขียนอักษรที่มีความคล้ายคลึงกันมาแทนที่ คิดเป็นร้อยละ 35.48 เช่น 课 เป็น 果 เป็น 里 รองลงมา ประเภทการสร้างอักษรขึ้นมาเอง คิดเป็นร้อยละ 32.25 เช่น 朋友 รองลงมา ประเภทการเขียนอักษรที่มีเสียงและลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่ คิดเป็นร้อยละ 18.30 เช่น 我们是 我们, 买 เป็น 卖, 哪 เป็น 那 และประเภทการเขียนตัวอักษรจีนด้านการนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ ผิดพลาดน้อยที่สุด การเขียนอักษรต่างกันแต่เสียงใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน คิดเป็นร้อยละ 13.97 เช่น คำว่า 十 เป็น 四, 发音 เป็น 法音, 方法 เป็น 发法, 做 เป็น 作

2. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ผลจากการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ได้จากแบบทดสอบของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 11-034-239 ภาษาจีนระดับกลาง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 พบว่า ปัญหาที่ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยภาพรวมเกิดจากปัญหาผู้เรียนไม่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน ร้อยละ 88.89 ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลในการเรียน ปัญหาการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาจีน โดยผู้เรียนคิดว่าอักษรจีนมีความยาก ซับซ้อน มีเส้นขีดจำนวนมาก และโครงสร้างอักษรจีนมีความคล้ายคลึงกัน ร้อยละ 85.18 และปัญหาการจดจำคำศัพท์ อีกหนึ่งปัญหาที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนเขียนตามคำบอกในแบบทดสอบ จะเกิดการเขียนอักษรที่มีเสียงและลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่คำที่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในด้านการเขียนอักษรจีนและส่งผลต่อการเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนอยู่บ่อยครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ได้จากแบบทดสอบของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 11-034-239 ภาษาจีนระดับกลาง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำแนกตามประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน ได้ 2 ลักษณะ สรุปได้ดังนี้

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

1) ประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีด เนื่องจากอักษรจีนมีเส้นขีดจำนวนมาก และมีโครงสร้างตัวอักษรที่มีความคล้ายคลึงกัน จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและเกิดข้อผิดพลาดในการเขียน จากการวิเคราะห์พบว่า การเขียนเส้นขาดจากตัวอักษรที่ถูกต้อง และการเขียนส่วนประกอบผิด ขาดหรือเกิน เส้นขีดขาดหาย ซึ่งเส้นขีดที่เขียนขาดส่วนใหญ่ จะเป็น (丶) เตียน เนื่องจากอักษรบางตัวมีจุด (丶) เตียนที่เขียนหลายตำแหน่ง และบางตัวมีจุดเตียนเพียงจุดเดียวแต่ตัวอักษรมีความใกล้เคียงกับอักษรอื่นจึงทำให้เกิดการสับสนในการเขียน และส่วนใหญ่เขียนขาดแต่

จุดเดียว ข้อผิดพลาดด้านเส้นขีดชู (|) และ เหนิง (一) จะเกิดจากการขีดเส้นสั้นไป และข้อผิดพลาดด้านเส้นขีดเฉี่ย () ประเภทส่วนประกอบผิด ขาดหรือเกิน ส่วนใหญ่นักศึกษาจะเขียนตัวอักษรที่มีโครงสร้างคล้ายคลึงกัน และเขียนเส้นขีดผิดตำแหน่ง ส่วนประกอบซ้ายขวาหรือบนล่างผิด หรือสลับกัน สำหรับประเภทการเขียนเส้นขีดเกินส่วนใหญ่นักศึกษาจะเขียนเส้นชู (|) เลยบรรทัด เขียนเส้นเหนิงเกิน (一) และเขียนเส้น (\) เตียน เกินมา เช่น (家) (点) (学) ข้อผิดพลาดประเภทการเขียนตัวอักษรแยกห่างออกจากกัน เป็นประเภทที่มีข้อผิดพลาดน้อยสุด เช่นข้อผิดพลาดตัวอักษรที่แยกห่างกันข้างบน กลาง และข้างล่าง เช่นคำว่า 需要 นักศึกษาเขียนตัว 雨 อยู่ข้างบน และตัว 而 อยู่ข้างล่าง 青 นักศึกษาเขียนตัวขีดข้างบนกับคำว่า 月 แยกออกจากกัน ตัวอักษรที่เขียนแยกไปทางด้านขวา เช่น คำว่า 题 นักศึกษาเขียน 是 กับ 页 ห่างกัน คำว่า 灯 นักศึกษาเขียนคำว่า 火 กับ 丁 แยกออกจากกัน 姓 นักศึกษาเขียนคำว่า 女 กับ 生 แยกออกจากกัน และแยกไปทางด้านซ้าย เช่น คำว่า 谁 ทั้งนี้ ข้อผิดพลาดที่จำแนกตามประเภทในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีด แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีด ของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีด	อักษรที่เขียนถูกต้อง	อักษรที่เขียนผิด
1.ประเภทเส้นขีดเกิน		
1.1 การเขียนเส้นขาดจากตัวอักษรที่ถูกต้องจากเส้นขีด (\) เตียน	音 字 学	音 字 学
1.2 การเขียนเส้นขาดจากตัวอักษรที่ถูกต้องจากเส้นขีดชู ()	请 志	请 志
1.3 การเขียนเส้นขาดจากตัวอักษรที่ถูกต้องจากเส้นขีด เหนิง (一)	请	请
1.4 การเขียนเส้นขาดจากตัวอักษรที่ถูกต้องจากเส้นขีด เฉี่ย ()	什么 友	什么 友
2.ประเภทส่วนประกอบผิด ขาดหรือเกิน		
2.1 ประเภทส่วนประกอบผิด	名字 是	名字 是

ตารางที่ 3 ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีด ของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ (ต่อ)

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านเส้นขีด	อักษรที่เขียน ถูกต้อง	อักษรที่ เขียนผิด
2.2 ประเภทส่วนประกอบขาด	谁	住
2.3 ประเภทส่วนประกอบเกิน	贵	竟
3.ประเภทเส้นขีดเกิน		
3.1 ประเภทเขียนเส้นชูเกิน ()	贵	贵
3.2 ประเภทเขียนเส้นเหิงเกิน (一)	有	有
3.3 ประเภทเขียนเส้นเตียนเกิน (\)	家	家
4.ข้อผิดพลาดตัวอักษรที่แยกห่างกัน		
4.1 ตัวอักษรที่แยกห่างกันข้างบน กลาง และข้างล่าง	需要	需要
4.2 ตัวอักษรที่แยกห่างกันไปด้านขวา	题	是页
4.3 ตัวอักษรที่แยกห่างกันไปด้านซ้าย	谁	谁

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวอักษรบางตัวสามารถเกิดข้อผิดพลาดได้ในหลาย ๆ รูปแบบ เช่น คำว่า 请 คำว่า 谁 สามารถพบข้อผิดพลาดในรูปแบบเส้นขีดขาดหาย เส้นขีดเกิน ส่วนประกอบไม่สมบูรณ์ และข้อผิดพลาดด้านอักษรการเขียนอักษรที่มีเสียง และลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่ 请 青, 谁, 住 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของนารีรัตน์ วัฒนเวฬุ (2561) ที่กล่าวว่า ด้านการเขียนอักษรจีนผิด พบข้อผิดพลาดด้านเส้นขีดมากที่สุด เมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะรูปลักษณะเส้นขีดผิดพลาด ด้านส่วนประกอบอักษรจีนผิด พบข้อผิดพลาดด้านรูปลักษณะส่วนประกอบมากที่สุด อักษรภาษาจีนมีเส้นขีดจำนวนมาก และมีโครงสร้างตัวอักษรจีนที่มีความคล้ายคลึงกัน ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความสับสนและเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน สอดคล้องกับงานวิจัยของวุดิน พรหมสุรินทร์ (2562) ศึกษาสาเหตุที่มีผลกระทบต่อการการแยกโครงสร้างตัวอักษรจีนของนักศึกษา โดยชี้ให้เห็นถึงการแยกโครงสร้างตัวอักษรจีนของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน พบว่า นักศึกษาเขียนแยกโครงสร้างตัวอักษรจีนแบบบน-กลาง-ล่าง ผิดมากที่สุด นอกจากนั้น ยังพบว่านักศึกษาไม่คุ้นเคยกับโครงสร้างที่มีรูปแบบบน-กลาง-ล่าง จึงไม่สามารถแยก

โครงสร้างตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้น พื้นฐานความรู้ทางภาษาของผู้เรียนจึงมีผลต่อการแยกโครงสร้างตัวอักษรจีนได้อย่างถูกต้อง

2) ประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านการนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ เนื่องจากการเขียนอักษรที่มีเสียง และลักษณะคล้ายคลึงกัน ทำให้นักศึกษาสับสน และจำสลับกันเลขทำให้เกิดการเขียนอักษรผิด และการเขียนอักษรขึ้นมาใหม่ เช่น การเขียนอักษรที่มีเสียง และลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่ตัวอย่างเช่น 我们 我们, 买 我们, 卖 哪 我们, 那, 他 我们, 她, 包 我们, 饱, 吗 我们, 妈 我们 เป็นต้น การเขียนอักษรต่างกันแต่เสียงใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน เกิดขึ้นบ่อยเวลาเขียนตามคำบอก เช่น คำว่า 十 我们, 四, 发音 我们, 法音, 方法 我们, 发法, 做 我们, 作, 再见 我们, 在见 我们 เป็นต้น การเขียนอักษรที่มีความคล้ายคลึงกันมาแทนที่ พบบ่อยเมื่อเวลานักศึกษาเขียนตามคำบอกเช่นกันเพราะอักษรจีนเป็นอักษรที่มีลำดับขีดเยอะ มีโครงสร้าง มีเสียง และมีตัวประกอบที่คล้ายคลึงกัน ต้องอาศัยความจำจึงทำให้นักศึกษาเขียนอักษรขึ้นมาใหม่ โดยนำส่วนประกอบของอักษรของคำอื่นมาเขียนผสมในอีกตัว ซึ่งข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือเกิดจากโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันและใกล้เคียงกัน เช่น คำว่า 谁 我们, 住, 国 我们, 回, 土 我们, 上, 会 我们, 话 我们, 会合, 课 我们, 果 我们, 里, 问 我们, 间, 在 我们, 任 我们, 住, 字 我们, 学, 去 我们, 丢, 我 我们, 找 我们, 又 我们, 友 我们, 文, 人 我们, 入, 乐 我们, 东, 天 我们, 夫 我们, 大, 捡 我们, 拉, 到 我们, 道 การสร้างอักษรใหม่ขึ้นมาเอง เช่น คำว่า 杂志 นักศึกษาเขียนเป็น 东土, 东志 และ เขียนคำว่า 志 ส่วนประกอบข้างบนบน 九 ส่วนประกอบข้างล่างเป็น 天, เขียนอักษรขึ้นมาใหม่เอง เช่น 朋友 เกิดจากการจำไม่ได้แล้วนำส่วนประกอบอีกตัวอักษรมาเขียนในอีกตัวอักษรหรือเขียนผิดไปจากอักษรเดิม ประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านการนำตัวอักษรอื่นมาเขียนแทนที่ ผิดพลาดมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฬารัตน์ คำน้อย, เหลียวซู, และจิ้นหลิง (2561) ที่ว่าการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง พบข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่มากที่สุด นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนริศ วศินานนท์ และสุกัญญา วศินานนท์ (2562) ที่กล่าวว่า ลักษณะการเขียนอักษรจีนผิดของนักศึกษา มี 3 ลักษณะ คือ 1) เขียนจำนวนเส้นขีดมากไปหรือน้อยไปจากเดิม 2) เขียนลักษณะของเส้นขีดผิด 3) เขียนลำดับขีดของอักษรจีนไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

ปัญหาและสาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

จากการดำเนินงานวิจัย ปัญหาที่ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน พบว่า เกิดจากปัญหาที่ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลในการเรียน สอดคล้องกับอมรรัตน์ มะโนบาล และเตวิช เสวตไอยาราม (2560) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาของผู้เรียนที่มีพื้นฐานและผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานมีผลต่อการเรียนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานจะเกิดความวิตกกังวลในด้านผู้เรียนที่เรียนร่วมชั้นเรียน ด้านกิจกรรมในชั้นเรียน ด้านเนื้อหาการเรียน และมีความกลัวต่อความผิดพลาด นอกจากนี้พบว่า ในชั้นเรียนภาษา ผู้เรียนกลัวการถูกประเมินจากเพื่อนร่วมชั้น กลัวว่าตนเองจะถูกมองว่าไม่มีความสามารถ และกลัวว่าบุคคลอื่นจะมองว่าตนเองไม่มีความสามารถหากตนเองทำคะแนนสอบได้ไม่ดี ทั้งนี้ กล่าวได้ว่า การมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษา รู้สึกชำนาญในการทำความเข้าใจ และดึงความรู้ทางไวยากรณ์และคำศัพท์ออกมาใช้ ปัญหาการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียน คือ อีกหนึ่งสาเหตุข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาวิชาโทภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ คือ เมื่อเวลาผู้เรียนทำแบบทดสอบโดยการเขียนตามคำบอก จะเกิดการเขียนอักษรที่มีเสียง และลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่คำที่ถูกต้อง และทำให้นักศึกษาเขียนคำศัพท์ขึ้นมาใหม่ โดยนำส่วนประกอบของคำศัพท์ของคำอื่นมาเขียนผสมในอีกตัว สาเหตุดังกล่าว เกิดจากอักษรจีนเป็นอักษรที่มีลำดับขีดเยอะ มีโครงสร้าง มีเสียง และมีตัวประกอบที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น จึงต้องอาศัยความจำ ด้วยเหตุนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของภูเทพ ประภากร (2559) ที่กล่าวว่า ปัญหาหลักของผู้เรียนชาวไทยในการเขียนตัวอักษรจีน หลัก ๆ มี 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเขียนตามลำดับขีดตัวอักษร 2) ด้านส่วนประกอบของตัวอักษรจีน 3) ด้านโครงสร้างตัวอักษรอักษรและการอ่านตัวอักษรจีน สาเหตุหลักมาจากผู้เรียนขาดการฝึกฝน ขาดแรงจูงใจ และขาดการสังเกตข้อแตกต่างของตัวอักษรจีนแต่ละตัว ฝึกการเขียนตัวอักษรจีนน้อย หากอาจารย์ผู้สอนไม่สั่งให้คัดคำศัพท์ รวมถึงการใช้หมวดนำตัวอักษรน้อยมาก ในการแยกแยะความหมายของคำศัพท์ที่พบเห็นในบทเรียน ไม่สามารถเรียนรู้และเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้อย่างเต็มที่ จะส่งผลต่อการสื่อสารทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จะไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้นักศึกษาวิชาโทภาษาจีนมีความสนใจทักษะด้านการพูด ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการอ่าน มากกว่าทักษะด้านการเขียน ซึ่งเป็นหนึ่งในปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (胡月 Hu Yue, 2019) ได้กล่าวไว้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับทักษะการฟัง และการพูดมาอันดับแรก เพราะพื้นฐานของการเรียนภาษาที่สอง ต้องฟังเข้าใจ และสามารถสื่อสารได้ ค่อยฝึกฝนทักษะ

อื่น ๆ เป็นลำดับถัดไป ซึ่งความคิดดังกล่าวทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการเขียนอักษรจีนจึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดบ่อยในการเรียนการสอน เพราะเมื่อนักศึกษาคิดว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยาก นักศึกษาจึงไม่เห็นถึงความสำคัญและไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียน โดยเฉพาะการเขียน เช่นเดียวกับปัจจัยการเขียนอักษรจีนผิด สามารถแบ่งได้ 3 ปัจจัย คือ 1) รูปลักษณะของอักษรจีน บางตัวมีความคล้ายคลึงกันมากยากต่อการจดจำ 2) ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสนใจรายละเอียดของอักษรจีนและการเขียนอักษรจีน (3) ผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเขียนอักษรจีนตั้งแต่ระดับเบื้องต้น ตัวอักษรแบบบอกความหมายและเสียงนับเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทยที่อยู่ในช่วงชั้นต้น (เว่ยหลาน ถัง, วรรณวิรัตน์ ตุงคะเวทย์, และทิวพร อุดมวงษ์, 2563)

สรุปผลการวิจัย

การเขียนอักษรจีนผิดพลาดของนักศึกษาคือว่าเป็นปัญหาสำคัญสำหรับนักศึกษาที่เลือกเรียนภาษาจีน ผู้สอนจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการให้ความสำคัญกับการสอนลำดับการเขียนอักษรจีน เส้นขีดในภาษาจีน โครงสร้างและส่วนประกอบของตัวอักษร และควรอธิบายถึงคำศัพท์ที่มีความคล้ายคลึงกันแต่ใช้ต่างกัน คำศัพท์ที่เขียนเหมือนกันแต่การออกเสียงและการใช้ต่างกัน คำศัพท์ที่ออกเสียงเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันแต่เขียนและใช้ต่างกัน เพราะหากการเขียนผิดพลาดของนักศึกษาไม่ได้รับการแนะนำให้แก่ไขจะมีผลต่อการเขียนอักษรจีนและอาจทำให้การสื่อความหมายผิดพลาดไปด้วย และอาจส่งผลต่อการเรียนในระดับสูงขึ้น จากงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่านักศึกษาไทยที่เลือกเรียนภาษาจีนและอาจารย์ผู้สอนจะให้ความสำคัญในการเรียนการสอนอักษรจีนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 การนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้สอนต้องศึกษาเป้าหมายที่ชัดเจน และเลือกรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษา

1.2 ผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาและหาวิธีการสอนใหม่ ๆ หรือวิธีการสอนที่หลากหลายขึ้น รวมถึงพัฒนาสื่อการสอนที่หลากหลายและทันสมัย เพื่อให้นักศึกษาเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาในทุกชั้นปี เพื่อหาสาเหตุและข้อผิดพลาด และหาวิธีการแก้ไขปัญหาต่อไป

2.2 ควรศึกษาเรื่องการสร้างสื่อการสอนภาษาจีนที่สามารถแก้ไขปัญหาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน

รายการอ้างอิง

- จุฬารัตน์ คำน้อย, หลิวซู และจินหลิง. (2561). การสร้างคลังข้อมูลและวิเคราะห์การเขียนตัวอักษรจีนผิดของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 11(2), 102-119.
- นริศ วคินานนท์, และสุกัญญา วคินานนท์. (2562). การศึกษาปัญหาการเขียนอักษรจีนผิดที่พบบ่อยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *วารสารรามคำแหงฉบับมนุษยศาสตร์*, 38(1), 85-100.
- นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ. (2561). การศึกษาข้อผิดพลาดการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย : กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 11(1), 283-314.
- ภูเทพ ประภากร. (2559). การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน. *วารสาร มทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(2), 99-111.
- ภัทรพร โชคไพบุลย์, สุทินี วงศ์วัฒนานุกูล, และ Xu Jinmei. (2017). การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*, 9(1), 194.
- รัฐกิตติ์ เลิศวิศวะ. (2560). การศึกษาเปรียบเทียบอักษรคันจิในภาษาญี่ปุ่นและอักษรจีนในภาษาจีน. *วารสารวินิตลทักษิณสาร*, 12(2), 185-197.
- วคิน พรหมสุรินทร์. (2562). ศึกษาความสามารถในการจดจำและแยกโครงสร้างตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 15(1), 4-6.
- เว่ยหลาน ถัง, วรรณวิรัตน์ ตุงคะเวทย์, และทิวาพร อุดมวงษ์. (2563). ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรแบบบอก ความหมายและเสียงในภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทยและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ*, 28(2), 28-42.
- หวัง เทียนซง. (2561). ปัญหาการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาที่เรียนรายวิชา 1573107 ภาษาจีนสำหรับการบริการด้านการบิน 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. *วารสารช่อพะยอม*, 29(2), 123-138.

- อมรรัตน์ มะโนบาล, และเตวิช เสวตไอยาราม. (2560). ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนระดับต้นที่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน. *วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา*, 7(1), 33-50.
- อารยา องค์เอี่ยม, และพงศ์ธรา วิจิตเวชไพศาล. (2561). การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย. *วารสารวิสัยทัศน์*, 44(1), 36-42.
- 胡月 (Hu Yue). (2019). *泰国中学生汉字书写偏误分析*[D]. 安阳师范学院.
- 孙艳芹 (Sun yan qin). (2019). *提高学生汉字书写水平的实践*[J]. 农家参谋.